

Дени Дансе:

Харесвам радостта ви от живота

Българите се интегрират много добре, но традиционно не са солидарни помежду си, смята почетният ни консул в Марсилия

Интервюто взе Калина Йотова

"Финансови скандали има на много места, за щастие България няма "изключително право" върху корупцията"

Дени Дансе е роден през 1940 г. в Марсилия. Завършил е престижното Висше търговско училище (HEC) в Париж. Работил е в различни точки на света - в Нигер, в гиганта "Манесман" в Германия и други. Двадесет години от кариерата си прекарва в Парижката търговска камара. Бил е международен директор за Северна Америка на Световния търговски център в Париж. Става почетен консул на България в Марсилия три години след пенсионирането си, през 2003 г.

- Какво ви накара да изберете нашата страна?

- Това е дълга история. Тогава работех в Парижката търговската камара и ръководех Световния търговски център в Париж. Дълги години имахме много добри връзки със Световния търговски център (СТЦ) в София. Любопитен човек съм и след падането на Берлинската стена бях много заинтригуван да видя какво се случва от другата страна. По това време приятелите ми от СТЦ ме потърсиха за съвет в променящата се обстановка, за да влязат в крак с новото. И така изготвих цялостна програма за сътрудничество между организациите ни, получих субсидии от френското правителство и подкрепата на Парижката търговска камара и през декември 1990 г. пристигнах за първи път тук. Бях уплашен от мизерията, която открих, а същевременно ме посрещнаха така, както никъде другаде. Като приятел, дори като спасител, към когото имаха огромни очаквания. Това беше много значимо за мен. Щом се върнах от пътуването, си казах, че няма да изоставя тези хора. Ако щете чувствах ги като част от едно голямо семейство, като далечен, непознат братовчед, завърнал се внезапно, но в лошо състояние - слаб, уморен, опърпан. Човек си казва - ще му помогнем. После в Пловдив, когато разгледах амфитеатъра, си помислих, ето, сигурно е, че сме братовчеди, в Прованс също има множество паметници от римската епоха. Убедението ми стана още по-силно, когато посетих и черноморските градове, които ще нарека с древните им названия - Одесос, Месембрия, Аполония, и там ми разказаха, че са били основани от гръцки колонии от някогашна Смирна, точно както Марсилия през V в. пр. н. е. В крайна сметка всичко ми се стори много близко. Когато се върнах в

Париж, се срещнах със Силви Вартан и с още няколко души, които споделяхме еднакви идеи, създадохме асоциацията "Силви Вартан за България", на която бях зам.-председател близо 5 години. Оттогава продължавам да се интересувам и занимавам с България. После преминах в асоциацията на Бертран дьо Латайад, бившия френски посланик тук, от периода на прословутата закуска на Митеран с дисидентите, който в момента е на посещение в България именно по този повод. След като се пенсионирах, се преместих в Марсилия и предложих на тогавашния български посланик в Париж Стефан Тафров да представям България като почетен консул в Южна Франция. И така се случи.

- Миналата седмица участвахте във втората среща на почетните консули на България. Разкажете повече за темите и приоритетите, обсъдени на форума.

- За съжаление поради закъснението на полета ми не успях да чуя експозето на зам. министър-председателя по европейските фондове Меглена Плучиева и външния министър Ивайло Калфин, но имахме множество дискусии. Като цяло интересен е динамизмът на България. Смятам, че в по-малка степен сте засегнати от световната криза за разлика от западноевропейските страни и САЩ. Освен това на конференциите имаше възможност да се разисква много свободно. Можеше да зададем всички въпроси, които ни вълнуват. Успях да си поговоря с министър Калфин и да го осведомя за процедурите за българите, живеещи в чужбина, които са много тромави. И че трябва да се търси начин за опростяване на цялата тази бюрокрация. Например, ако човек е в чужбина и му поискат за справка акта за раждане, във Франция това може да стане по интернет в рамките на 48 часа. За българите този процес се оказва много дълъг и сложен. Протестирах тъкмо срещу това. Поговорихме и за предстоящите избори, тъй като консулите са длъжни да отворят изборни бюра в градовете, където се намират. И ако трябва да организираме това на 7 или 8 юни за вота за европарламент, а две седмици по-късно и за парламентарните избори в България ще е безкрайно неудобно.

- Еврокомисията спря 220 млн. евро от европейските фондове (програма ФАР) заради недостатъчни усилия за борба с корупцията. В България витаят страхове и относно парите по САПАРД. Как ще коментирате тази ситуация на изолация?

- Не съм запознат напълно подробно със ситуацията, тъй като не съм в Брюксел и не се занимавам с управлението на европейските фондове. Но мисля, че някои българи са постъпили неуместно. Има много страни, където злоупотребата със субсидии е нещо често срещано. Не искам да кажа, че това тук е национален спорт, но реакцията на ЕК е напълно нормална. Очевидно е, че проблемът трябва да се разреши възможно най-бързо.

- Вие сте посредник по проекти за децентрализирано сътрудничество, отнасящо се до български общини и по-конкретно община Варна. Разкажете ни повече за инициативата.

- Проектът за сътрудничество между Марсилия и Варна касае развитието на морските спортове и устройството на крайбрежието. Населението на Марсилия е почти двойно, колкото това на Варна, и корабите (моторни или ветроходни) са около 10 000. В

морската ви столица те са малко над 300. Следователно съществува една огромна пропаст. Интересен беше подходът на варненската община. Оттам ни казаха, че съжаляват, че не се възползват най-пълноценно от морето. Много жалко е, че децата в училищата нямат къде да се научат да плават. В клас "Оптимист" например, предназначен за млади ветроходци, се използват лодки от по 3 м, които струват приблизително 2-3 хиляди евро. Това не са огромни моторни яхти, предназначени за милионери. Желанието на кметството на град Марсилия да предостави на децата една такава спортна дейност много ни зарадва. Освен това плаването е много възпитателен спорт, научаваш за вятъра, за морето, за безопасността, научаваш се на работа в екип и отговорност. А е и невероятно развлечение. Между двете кметства се получи много добър контакт, досега два пъти сме посрещали български делегации и ние сме правили 3-4 посещения. Вече сме предоставили два плавателни съда. Напредваме много бързо, тъй като предварителният проект за морската база ще бъде представен на кмета в края на месеца.

- Какви са проблемите на българите във Франция?

- На първо място е ограничението за работа. Има възможност за свободно придвижване, но не и за работа. Българите имат малко предимство спрямо хората извън Европа, но не кой знае колко значително. Обикновено започват с работа на черно и ако всичко върви нормално, по-късно узаконяват взаимоотношенията си с работодателя, а това е проблем. Освен това ги смущават и процедурни въпроси, като подмяната на паспорта, заради която трябва да се връщат дотук. Като цяло смятам, че българите се интегрират добре във френското общество, голямата част от тях говорят много правилен френски, но, традиционно, не са много солидарни помежду си. От разговорите ми с префекта на Марсилия разбирам, че няма проблеми с български граждани, освен онези, които са в затвора.

- А как се грижите за имиджа на българите във Франция, за да го изведете от клишето за престъпници и безделници?

- Мисля, че румънците имат по-скоро такъв образ, не толкова българите. Имиджът не е негативен, по-скоро липсваше представа. Злоупотребите не навредиха толкова на имиджа - финансови скандали имаше и в Италия, и във Франция, така че България няма "изключително право" върху корупцията. Иначе има множество инициативи за опознаването на България. Когато ви приеха в ЕС, бях канен често на конференции да представям страната. Продължавам с тази дейност, има истински интерес. Французите казват "о, не знаех, че това е една толкова интересна страна". Пък и онези, които пътуват повече, се връщат много доволни от видяното.

- Член сте на асоциацията "Прованс-България", която организира ежегоден конкурс за млади български поети. Талантливи ли са младежите у нас?

- Темата на конкурса тази година е "Прозорец", крайната дата за изпращане на текстовете 15 февруари. Чудесно е, че всяка година получаваме 40-50 стихотворения. Намирам за прекрасен факта, че българските ученици от гимназиите пишат стихове на

френски. Миналогодишната победителка от Перник Десислава Симеонова ни изпрати невероятен текст.

- *Посочете коя българска черта ви привлича най-много и коя ви отблъсква?*

- Това, което харесвам наистина, е радостта от живота. Притежавате изключителна жизнерадост и в същото време симпатия, лесно се сприятелявате. Струва ми се, че не сте сложни по природа. В отрицателен план има две неща - липсата на ред, организираност и липсата на солидарност. Това наистина ме шокира - липсата на солидарност между българите. Пълната противоположност на американския манталитет, който се ръководи от максимата "дайте шанс на човека". Ако там нечий съсед се замогне, хората си казват - това ще ми помогне и на мен. Тук не е така. Завистта е лошо нещо.

19.01.2009

Източник : <http://old.duma.bg/2009/0109/190109/iskam/isk-4.html>